

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นมรดกอันล้ำค่าของคนไทยที่บ่งบอกถึงความมีวัฒนธรรมและแสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติ ภาษาไทยมีความสำคัญยิ่งต่อคนไทย เพราะทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย และถ่ายทอดความคิดให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในชีวิตประจำวัน ภาษาไทยจึงเป็นเอกลักษณ์และเป็นศูนย์กลางที่ยึดเหนี่ยวคนทั้งชาติให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ดังนั้น เราควรจะหวงแหนและช่วยกันรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติสืบไป

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ฉะนั้น ครู ผู้สอนและผู้จัดการศึกษาต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลนั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน (กรมวิชาการ, 2545 : 21) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีแนวคิดว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ แต่เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีธรรมชาติที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านวัยวุฒิ ภาวะความต้องการ ความถนัด ความสนใจ และวิธีการเรียนรู้ ดังนั้นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อการเรียนที่หลากหลาย เน้นสื่อที่มีการค้นคว้า เป็นสื่อที่สร้างสรรค์และเร้าความสนใจ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 14-16)

การเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีผลกระทบโดยตรงต่อการจัดการศึกษาของประเทศ ที่จำเป็นต้องพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาประเทศ โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อแสวงหา ปรับเปลี่ยนและนำมาใช้กับงานเดิมให้มีศักยภาพสูงขึ้น คอมพิวเตอร์นับเป็นเครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ เพราะคอมพิวเตอร์เป็นสื่อที่สามารถให้ทั้งภาพและเสียง สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี และสามารถตอบสนองต่อข้อมูลที่ผู้เรียนป้อนเข้าไปได้ทันที ซึ่งเป็นการช่วยเสริมแรงให้แก่ผู้เรียน (กิดานันท์ มลิทอง.

2536 : 187) อีกอย่างหนึ่งคอมพิวเตอร์เป็นสื่อที่ช่วยให้การเรียนมีทั้งประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพในด้านที่สามารถช่วยลดเวลาและค่าใช้จ่าย ส่วนในด้านประสิทธิผล ช่วยทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมาย (วารินทร์ รัตมีพรหม. 2531 : 192) และยังช่วยให้บรรลุ วัตถุประสงค์ทางการศึกษาเป็นรายบุคคลโดยผู้เรียนสามารถที่จะศึกษาได้ตามสะดวก จะเรียน ได้เร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับความรู้พื้นฐานและความสามารถของผู้เรียนและนอกจากนี้แล้วบทเรียน คอมพิวเตอร์ยังสามารถออกแบบร่วมกับสื่ออื่น ๆ ในสภาพสื่อประสม (Multi Media) ที่ ประกอบด้วย ภาพกราฟฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียงที่จะสร้างให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยความกระฉับกระเฉง มีความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายและก่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการเรียน ได้อย่างแท้จริง (บุญเลิศ ทัดดอกไม้. 2539 : 3) การใช้สื่อการสอน มีคุณค่าและมีลักษณะพิเศษ มีผลดีต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ของนักเรียน ทำให้เนื้อหาวิชาความรู้ที่สอนมีความหมายต่อนักเรียน ได้รับความสนใจของ นักเรียนทำให้ครูสามารถสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้กว้างขวางขึ้น การใช้สื่อ การสอนเป็นเครื่องชี้แนะการตอบสนองของนักเรียนทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการ ต่าง ๆ การใช้สื่อการสอนเป็นเครื่องมือสำหรับครูในการวินิจฉัยผลการเรียน สื่อการสอนเป็น แหล่งความรู้ เพราะสามารถเก็บและเสนอข้อมูลได้ตามต้องการ และสามารถเสนอต่อนักเรียน ได้ทั้งกลุ่มใหญ่และรายบุคคล (ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2545 : 139-140)

เนื่องจากคอมพิวเตอร์เป็นสื่อการสอนที่เป็นเทคโนโลยีระดับสูง เมื่อมีการนำ คอมพิวเตอร์มาใช้เป็นสื่อในการสอน จะทำให้การเรียนการสอนมีการโต้ตอบกันได้ในระหว่าง ผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ใน ห้องเรียนตามปกติ นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ยังมีความสามารถในการตอบสนองต่อข้อมูลที่ ผู้เรียนป้อนเข้าไปได้ในทันทีซึ่งเป็นการช่วยเสริมแรงให้แก่ผู้เรียน (กิดานันท์ มลิทอง. 2543 : 243) ประเภทหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ในหลายสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า และการตอบสนอง สิ่งเร้าคือข่าวสาร ข้อมูลที่รับได้ง่าย ผู้เรียน คำพูด ภาษาเขียน รูปภาพ และสื่อการสอนเป็นสิ่งเร้า และการตอบสนอง คือปฏิกิริยาที่ผู้ส่งข่าวสารแสดงออกเมื่อได้รับสิ่งเร้า และผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบ การเรียนรู้ ด้วยตนเอง ลำดับการเรียนรู้จะถูกแตกย่อยเป็นขั้นเล็ก ๆ แต่ละขั้นมีการตอบสนองที่ถูกต้องและ ผู้เรียนจะรู้ผลแห่งการกระทำทันที การรู้ผลการกระทำของตนจะเป็นเครื่องเสริมแรงให้ผู้เรียน เป็นการส่งเสริมการศึกษาเป็นรายบุคคล (อรพรรณ พรสีมา. 2530 : 7) ช่วยให้นักเรียนสามารถ

เรียนรู้ด้วยตนเอง ตามระดับความสามารถของแต่ละคน ปัจจุบันพบว่า คอมพิวเตอร์เป็นสื่อที่มีคุณภาพ เมื่อมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนจะทำให้มีปฏิสัมพันธ์กันได้ในระหว่างผู้เรียนคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนอยู่ในห้องเรียนปกติ (กิดานันท์ มลิทอง. 2536 : 187)

นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจ เพราะเป็นประสบการณ์ใหม่สำหรับนักเรียน มี สี เสียง และภาพที่สามารถเคลื่อนไหว สามารถโต้ตอบกับนักเรียนได้อีกด้วยมีความสามารถในการจดจำช่วยสร้างบรรยากาศ มีความอดทนทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนช้าสามารถเก็บข้อมูลได้มาก จัดการศึกษาเป็นรายกรณีได้ แสดงความก้าวหน้าของนักเรียนให้เห็นได้และยังช่วยให้ครูมีโอกาสดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด (อรพรรณ พรสีมา. 2530 : 87)

จากการศึกษาวิจัยของนักวิจัยหลายท่าน พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นเครื่องมือในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สามารถตอบสนองผู้เรียนได้เป็นรายบุคคล สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถก้าวไปข้างหน้าได้ตามความสามารถความสนใจ และความพร้อมของผู้เรียน (พะเยาว์ เจริญฉาย. 2532 : 22) บทเรียนคอมพิวเตอร์จะช่วยให้นักที่เรียนคืออยู่แล้วเรียนได้ดียิ่งขึ้น ส่วนคนที่เรียนอ่อนก็สามารถพัฒนามาตรฐานการเรียนให้สูงขึ้นได้เวลาที่ใช้ในการศึกษาเนื้อหาเดียวกันจะใช้เวลาน้อยกว่าการเรียนจากวิธีปกติ (สมศักดิ์ จีวัฒนา. 2542 : 1) และคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ทุกเนื้อหาวิชา เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา และวิชาอื่น ๆ (ทักษิณา สวานานนท์. 2530 : 78) ผลการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้ข้อสรุปว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเทียบเท่าหรือสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ โดยใช้เวลาน้อยกว่าและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในวิชานั้น (นิพนธ์ สุขปรีดี. 2546 : 64)

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่กำลังเข้ามามีบทบาทในวงการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นเทคโนโลยีที่สามารถตอบสนองการเรียนรู้ทางด้านความจำและความเข้าใจของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง และเป็นกระบวนการที่มุ่งตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนแบบรายบุคคล ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนทั้งทางการเรียนรู้อันเกิดจากบุคลิกภาพ สติปัญญา ความสนใจ และพื้นฐานทางการเรียนรู้

ที่แตกต่างกันออกไป ด้วยคุณสมบัติของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนได้อย่างเต็มที่ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และเป็นการสื่อสารแบบสองทาง (Two Ways Communication) ที่ผู้สอนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการแบ่งเนื้อหาที่น่าสนใจให้ผู้เรียนได้เรียนทีละส่วน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มั่นคงและถาวร เกิดประสบการณ์แห่งความสำเร็จ ดังที่ นิพนธ์ สุขปริดี (2546: 63 - 65) ได้กล่าวไว้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือ CAI (Computer Assisted Instruction) เป็นระบบการสอน โดยมีความเชื่อพื้นฐานที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน (Active Participate) มีการตอบคำถาม คิดและทำกิจกรรมการเรียน โดยการใช้ระบบไมโครคอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้รับการเสริมแรง (Reinforcement) จากระบบการสอนสามารถบันทึกความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนเป็นระยะได้ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะเรียนเนื้อหาในส่วนต่อ ๆ ไป นับเป็นก้าวใหม่และโอกาสดีสำหรับการเรียนรู้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงสามารถใช้เป็นสื่อการสอนได้ และช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดี ตลอดจนเป็นสิ่งจูงใจให้นักเรียนสนใจบทเรียนมากขึ้น สรุปได้ว่าคอมพิวเตอร์มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์กับการเรียนการสอน คือ

1. คอมพิวเตอร์สามารถเสนอเนื้อหาได้อย่างรวดเร็วฉับไว แทนที่ผู้เรียนจะต้องเปิดหนังสือบทเรียนทีละหน้า ถ้าเป็นคอมพิวเตอร์ก็เพียงแค่กดเป็นพิมพ์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น
2. คอมพิวเตอร์สามารถแสดงภาพเคลื่อนไหว แสดงภาพที่สวยงามได้ ซึ่งมีประโยชน์มากในการทำความเข้าใจในการเรียนที่สลับซับซ้อน
3. คอมพิวเตอร์มีเสียงประกอบทำให้เกิดความน่าสนใจ และเพิ่มศักยภาพทางการเรียนภาษาได้
4. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนอย่างแท้จริง กล่าวคือมีการโต้ตอบระหว่าง

บทเรียนกับผู้เรียนได้

5. สื่อคอมพิวเตอร์สามารถเก็บข้อมูลเนื้อหาได้มากกว่าหนังสือหลายเท่า
6. สื่อคอมพิวเตอร์สามารถบันทึกผลการเรียน ประเมินผลการเรียนได้

ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

บ้านหนองบัวแดง ได้ศึกษาข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GAT)วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2545 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 56.67 (โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง. 2545 : 12) ปีการศึกษา 2546 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 62.92 (โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง. 2546 : 10) ปีการศึกษา

มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 67.86 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ คือ ร้อยละ 75 จากการสังเกตผู้เรียน เช่น การใช้ประโยคที่ขาดบทประธาน การใช้ประโยคที่ขาดบทกริยา การใช้ประโยคที่ขาดบทกรรม การใช้ประโยคที่ใช้บทเชื่อมผิด การใช้ประโยคที่มีบทประธานซ้อน และการใช้ประโยคเรียงลำดับที่ผิด ดังนั้นผู้สอนจึงคิดหาทางพัฒนาและส่งเสริมการสอนภาษาไทยให้นักเรียนใช้หลักภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และเป็นที่น่าสนใจ สนุกสนาน อีกทั้งยังควรสนับสนุนผู้เรียนให้นำหลักภาษาไทยไปใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และเพื่อประโยชน์ในการสร้างสรรค์ความคิดที่จะพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง ในการใช้ภาษานั้นควรทราบว่าคำไหนมีที่ใช้อย่างไร เพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร นักไวยากรณ์ได้สังเกตความหมาย และหน้าที่ของคำในประโยค แล้วจึงแบ่งคำในภาษาไทยออกเป็นหมวด (กรมวิชาการ, 2543 : 65) ดังนั้นหากรู้จักใช้หน้าที่ของคำในประโยค ได้อย่างถูกต้องก็จะทำให้การติดต่อสื่อสารสัมฤทธิ์ผล

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มาเป็นสื่อ แก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่อง คำในภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดทำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จะเป็นแรงจูงใจที่ดีในการศึกษาของนักเรียน เพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นเป็นเทคโนโลยีระดับสูง ที่ทำให้การเรียน การสอนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ และยังสามารถให้การตอบสนองต่อข้อมูลที่ผู้เรียนป้อนเข้าไป เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนและแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ สามารถค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีความสุขและรักที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากบทเรียนจะมีตัวอักษร ภาพกราฟฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงประกอบ ซึ่งทำให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนไม่เบื่อหน่าย (กิดานันท์ มลิทอง, 2536 : 75) ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดสัมฤทธิ์ผลได้ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร และเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำในภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเรียนตามปกติกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นหลังจากเรียนผ่านไป 14 วัน

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์เรื่อง คำในภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

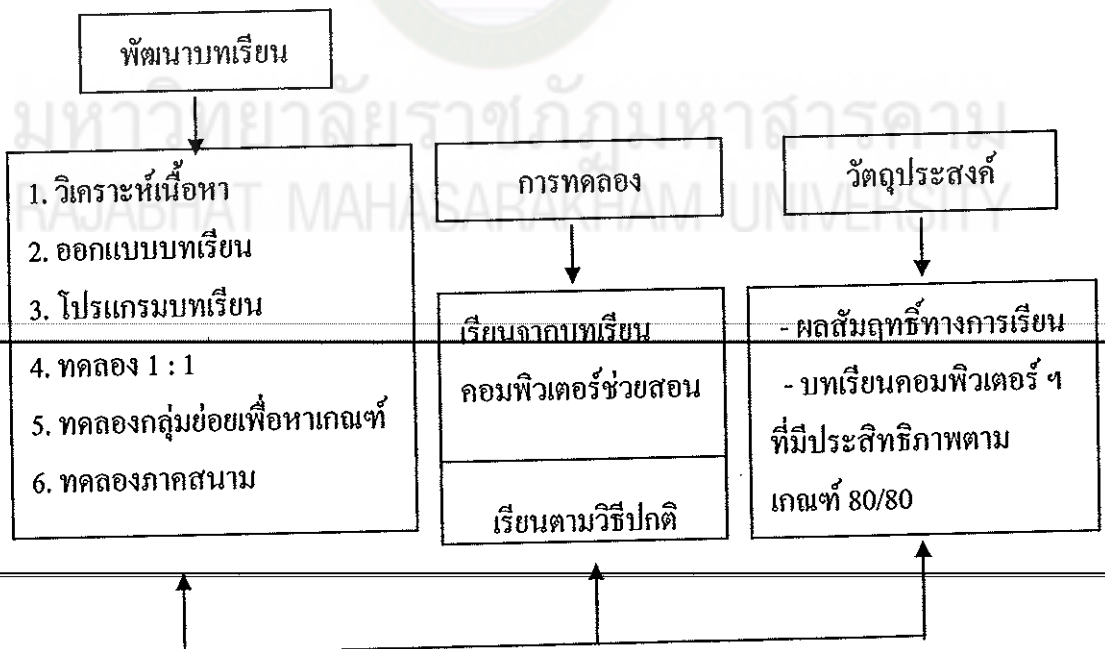
1. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำในภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนตามปกติ

2. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำในภาษาไทย จะมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าการเรียนปกติ

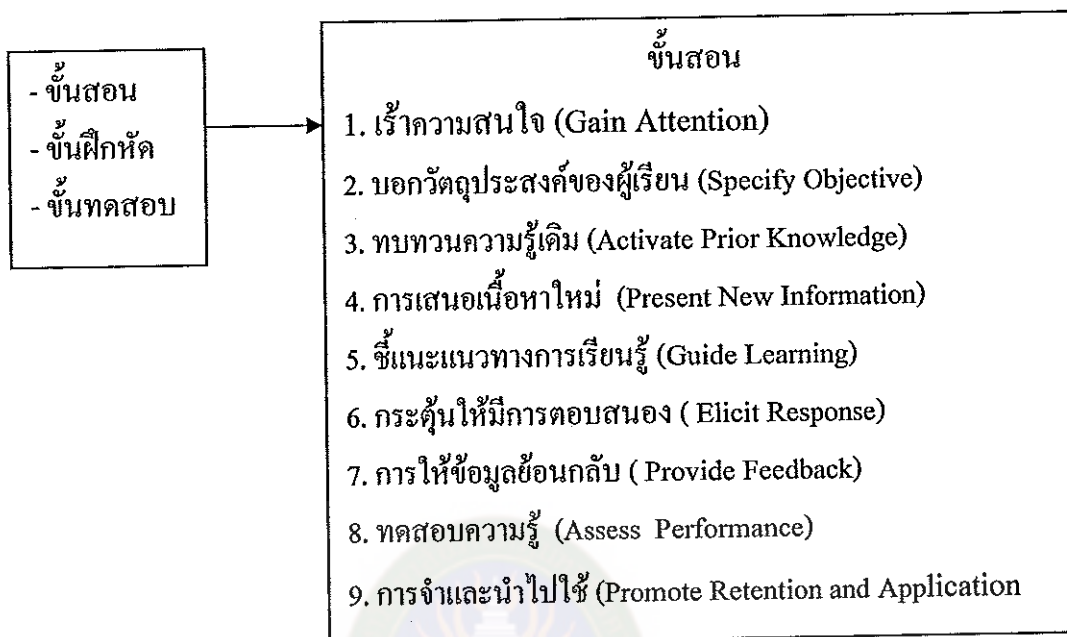
3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์

กรอบแนวคิดการวิจัย

1. ขั้นตอนในการพัฒนาบทเรียนดังนี้

2. หลักการที่ใช้ในการสร้างบทเรียน คือ Learning Cycle ประกอบด้วย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่ม โรงเรียนเซกา 02 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 12 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 305 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนหนองบัวแดง และ โรงเรียนบ้านโพธิ์น้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) โดยแยกได้ดังนี้

1.2.1 กลุ่มควบคุม เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโพธิ์น้อย จำนวน 20 คน ซึ่งมาได้โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2.2 กลุ่มทดลอง เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง จำนวน 20 คน ซึ่งมาได้โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โดยผู้วิจัยได้ทำการสอนเอง โดยใช้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำในภาษาไทย ใช้เวลาทั้งหมด 14 ชั่วโมง (ไม่รวมทดสอบก่อนและหลังเรียน)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 การสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1.2 การสอนแบบปกติ เรื่อง คำในภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำในภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยการสอนแบบปกติ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2.3 ความคงทนในการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำในภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังจากเรียนผ่านไปแล้ว 14 วัน

3.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำในภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

4. ขอบเขตเนื้อหา

เรื่อง คำในภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 เรื่อง ดังนี้ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และ คำอุทาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์สำหรับครูนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง คำในภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ และพัฒนาการเรียนการสอน เรื่องคำในภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับครูผู้สอนภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ
3. เป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียนเรื่อง คำในภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Toolbook
2. การเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ หมายถึง การเรียนจากบทเรียนเรื่องคำใน
ภาษาไทย โดยผู้เรียนจะเรียนจากคอมพิวเตอร์ 1 คน : 1 เครื่อง ด้วยตนเองมีครูคอยเป็นผู้ให้
คำปรึกษาเมื่อนักเรียนเกิดปัญหา
3. การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง การสร้างบทเรียนตามขั้นตอน
การพัฒนาบทเรียน และการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์
4. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย เรื่องคำในภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 ตามเกณฑ์ 80/80
 - 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากคะแนนฝึกปฏิบัติ หรือ
แบบฝึกหัดในบทเรียนคอมพิวเตอร์
 - 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากคะแนนสอบหลังเรียนของ
นักเรียนซึ่งได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
5. ผลการเรียนรู้ หมายถึง
 - 5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน เรื่องคำในภาษาไทย สารการเรียนรู้ภาษาไทย โดยวัดได้จาก
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
 - 5.2 ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความคงทนในการจำของนักเรียน ที่เรียน
ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำในภาษาไทย สารการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 ซึ่งวัดหลังจากที่ได้เรียนแล้ว 14 วัน
 - 5.3 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือความคิดเห็นในลักษณะชอบหรือ
พึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำในภาษาไทยสารการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
6. ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.) ของบทเรียนคอมพิวเตอร์
หมายถึง หลังจากให้นักเรียนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย
สูงขึ้น โดยการวัดด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วนำคะแนนทดสอบก่อนทำการทดลอง
และหลังทำการทดลอง ไปแทนค่าในสูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์
ของ Hofland

7. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโพธิ์น้อย และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ซึ่งแบ่งออกเป็น

7.1 กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนวิธีปกติ ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

7.2 กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำในภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY